

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 43 0 P 232309 25 Rev
Sarajevo, 13.01.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Gorana Nežirovića, kao predsjednika vijeća, Sanje Jaramaz-Dedić i Sanele Kovač-Grabonjić, kao članica vijeća, u pravnoj stvari tužitelja: 1. S.I. iz Z., Ulica A.S. broj, 2. I. P. iz S., Ulica S. broj ..., 3. M.O. iz S., Ulica I.A. broj, 4. M.S. iz S., Ulica K. broj, 5. N. A. iz V., Ulica D.M. broj, 6. G.V. iz K., Ulica O.h.m. broj ..., 7. M.T. iz G., Ulica D.b. broj .., koje zastupaju punomoćnici Emir Čolaković i Nina Dragoljić, advokati iz Zenice, protiv tužene Federacija BiH, Vlada Federacije BiH, koju zastupa Federalno pravobranilaštvo, Ulica Alipašina broj 6/14, Sarajvo, radi utvrđivanja, zaštite i otklanjanja diskriminacije i naknade štete, vrijednost spora 34.305,30 KM odlučujući o reviziji tužene protiv presude Kantonalnog suda u Zenici broj: 43 0 P 232309 25 Gž od 28.04.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 13.01.2026. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Revizija se usvaja, drugostepena presuda preinačava tako da se žalba tužitelja odbija i prvostepena presuda potvrđuje.

Tužitelji su dužni tuženoj solidarno naknaditi troškove revizijskog postupka u iznosu od 1.620,00 KM, u roku od 30 dana od prijema ove presude.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Zenici broj: 43 0 P 232309 23 P od 04.03.2025. godine odlučeno je:

„Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

Utvrđuje se da su odredbe Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Federacije BiH („Službene novine F BiH” br.45/10, 111/12, 20/17) i to član 20. u tabelarnom dijelu, poglavlja V i VII (koeficijent 4,85 za pomoćnika i 4,50 za šefa unutrašnje organizacione jedinice) diskriminirajuće za tužioce posmatrajući koeficijente drugih državnih službenika koji obavljaju iste ili slične poslove kao skupina poreznih rukovodećih službenika. Ovim odredbama se vrši direktna diskriminacija u odnosu na radna mjesta koja su navedena u I,II,III i IV dijelu tabelarnog pregleda tog člana, jer je tužiocima- kao pomoćnicima Porezne uprave i šefovima unutrašnjih organizacionih jedinica određen značajno manji koeficijent u odnosu na tu skupinu.

Utvrđuje se da je tuženi donošenjem Odluke broj: 1067/2022 od 14.07.2022. godine o posebnim uslovima rada i dodatku na plaću zaposlenim u Poreznoj upravi Federacije BiH izvršio indirektnu diskriminaciju prema tužiteljima na način da je utvrdio poseban dodatak na plaću skupini zaposlenika koji su zaposleni u IT Sektoru Porezne uprave, pobliže nabrojana radna

mjesta u samoj odluci, a da to istovremeno nije učinio u odnosu na tužitelje, čime nije ispoštovao Zaključak Parlamenta FBiH.

Nalaže se tuženom da tužiteljima na ime naknade štete isplati ukupno iznos od 87.221,69 KM od čega:

Tužitelju I.S. za period od 01.08.2022.godine do 31.07.2024.godine novčani iznos od 14.285,73 KM sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama počev od dana podnošenja tužbe do isplate u roku od 30 dana.

Tužitelju P.I. za period od 01.08.2022.godine do 31.07.2024.godine novčani iznos od 12.944,61 KM sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama počev od dana podnošenja tužbe do isplate u roku od 30 dana.

Tužiteljici O.M. za period od 01.08.2022.godine do 03.08.2023.godine novčani iznos od 6.217,98 KM sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama počev od dana podnošenja tužbe do isplate u roku od 30 dana.

Tužiteljici S.M. za period od 01.08.2022.godine do 31.07.2024.godine novčani iznos od 14.261,01 KM sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama počev od dana podnošenja tužbe do isplate u roku od 30 dana.

Tužiteljici A.N. za period od 01.08.2022.godine do 31.07.2024.godine novčani iznos od 13.262,07 KM sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama počev od dana podnošenja tužbe do isplate u roku od 30 dana.

Tužiteljici V.G. za period od 01.08.2022.godine do 31.07.2024.godine novčani iznos od 13.262,07 KM sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama počev od dana podnošenja tužbe do isplate u roku od 30 dana.

Tužitelju T.M. za period od 01.08.2022.godine do 31.07.2024.godine novčani iznos od 12.995,48 KM sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama počev od dana podnošenja tužbe do isplate u roku od 30 dana.

Sud se oglašava stvarno nenadležnim za odlučivanje o zahtjevu tužitelja kojim se traži da se obaveže tuženi da preduzme neophodne mjere u skladu sa Zaključkom Parlamenta FBiH 01-02-1332/21 od 28.04.2022.godine kako bi se prestalo sa kršenjem prava prema tužiteljima, te kako bi se jednako postupalo prema tužiteljima s ciljem otklanjanja sistemske dugogodišnje diskriminacije, te se tužba u tom dijelu odbacuje.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 31.040,61 KM, kao neosnovan.

Obavezuju se tužitelji da tuženom nadoknade troškove postupka u iznosu od 3.551,76 KM, sve u roku od 30 dana, od dana donošenja odluke.

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Zenici broj: 43 0 P 232309 25 Gž od 28.04.2025. godine odlučeno je:

„Žalba tužitelja se djelimično uvažava, prvostepena presuda preinačava tako da se

Utvrđuje da je tuženi donošenjem Odluke broj: 1067/2022 od 14.07.2022. godine o posebnim uslovima rada i dodatka na plaću zaposlenim u Poreznoj upravi Federacije BiH izvršio indirektnu diskriminaciju prema tužiteljima na način da je utvrdio poseban dodatak na plaću skupini zaposlenika koji su zaposleni u IT Sektoru Porezne uprave, pobliže nabrojana radna mjesta u samoj odluci, a da to istovremeno nije učinio u odnosu na tužitelje, te se obavezuje da preduzme neophodne mjere u skladu sa Zaključkom Parlamenta FBiH, broj: 01-02-1332/21 od 28.04.2022. godine kako bi se prestalo sa kršenjem prava prema tužiteljima, te kako bi se jednako postupalo prema tužiteljima s ciljem otklanjanja sistemske dugogodišnje diskriminacije

Obavezuje se tuženi da tužiteljima isplati na ime naknade štete iznose i to:

Tužitelju I.S. za period od 01.08.2022. godine do 31.07.2024. godine novčani iznos od 14.285,73 KM sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama počev od dana podnošenja tužbe do isplate u roku od 30 dana.

Tužitelju P.I. za period od 01.08.2022. godine do 31.07.2024. godine novčani iznos od 12.944,61 KM sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama počev od dana podnošenja tužbe do isplate u roku od 30 dana.

Tužiteljici O.M. za period od 01.08.2022. godine do 03.08.2023. godine novčani iznos od 6.217,98 KM sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama počev od dana podnošenja tužbe do isplate u roku od 30 dana.

Tužiteljici S.M. za period od 01.08.2022. godine do 31.07.2024. godine novčani iznos od 14.261,01 KM sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama počev od dana podnošenja tužbe do isplate u roku od 30 dana.

Tužiteljici A.N. za period od 01.08.2022. godine do 31.07.2024. godine novčani iznos od 13.262,07 KM sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama počev od dana podnošenja tužbe do isplate u roku od 30 dana.

Tužiteljici V.G. za period od 01.08.2022. godine do 31.07.2024. godine novčani iznos od 13.262,07 KM sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama počev od dana podnošenja tužbe do isplate u roku od 30 dana.

Tužitelju T.M. za period od 01.08.2022. godine do 31.07.2024. godine novčani iznos od 12.995,48 KM sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama počev od dana podnošenja tužbe do isplate u roku od 30 dana.

Obavezuje se tuženi da tužiteljima na ime naknade troškova postupka isplati iznos od 14.430,19 KM, sve u roku od 30 dana od dana donošenja odluke, dok se sa preostalim dijelom troškova postupka tužitelji odbijaju.

U preostalom dijelu osporena presuda ostaje neizmijenjena.

Protiv drugostepene presude tužena je izjavila reviziju zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava sa prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana presuda preinači tako da se žalba tužitelja odbije i prvostepena presuda potvrdi, uz naknadu troškova postupka ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tužitelji predlažu da se ista odbije kao neosnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama razloga revizije i po službenoj dužnosti u smislu člana 241. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ broj: 53/03, 73/05, 19/06, 98/15, dalje ZPP) ovaj sud je odlučio:

Revizija je osnovana.

Neosnovano se revizijom prigovara da je u postupku pred drugostepenim sudom učinjena povreda odredaba parničnog postupka iz člana 209. u vezi sa članovima 8. i 191. stav 4. ZPP.

Pravilno je drugostepeni sud zaključio da je prvostepeni sud izvedene dokaze cijenio u skladu sa odredbom člana 8. ZPP i na osnovu slobodne ocjene dokaza utvrdio pravno relevantne činjenice u ovoj pravnoj stvari. Ocjena pravnih učinaka utvrđenog činjeničnog stanja, koju tužena osporava u reviziji, ne predstavlja primjenu odredbe člana 8. ZPP, već primjenu materijalnog prava.

Obrazloženje drugostepene presude sadrži razloge o odlučnim činjenicama koje su sudu poslužile kao stvarni i pravni osnov za donošenje odluke, tako da obrazloženje drugostepene presude po svom sadržaju odgovara zahtjevu koji je u tom pogledu postavljen odredbom člana 191. stav 4. ZPP.

Neosnovan je ponovljeni prigovor tuženog o nenadležnosti suda kao i neblagovremenosti podnesene tužbe, što pravilno i detaljno obrazlaže i prvostepeni sud na strani 32. i 33. svoje odluke.

Na osnovu navedenog nije ostvaren revizijski razlog povrede odredaba parničnog postupka.

Međutim, osnovano se u reviziji prigovara da je drugostepena presuda zasnovana na pogrešnoj primjeni materijalnog prava.

Predmet spora je u ovoj fazi revizijskog postupka zahtjev tužitelja da se utvrdi da ih je tužena indirektno diskriminirala po osnovu Odluke o posebnim uslovima rada i dodatku na plaću zaposlenim u Poreznoj upravi F BiH broj: 1067/2022 od 14.07.2022. godine, kojom je propisan dodatak na plaću na radnim mjestima na kojim se obavljaju složeni informatičko-aplikacijski poslovi u organizacionim jedinicama Porezne uprave F BiH, među kojima nisu tužitelji i zahtjev za isplatu naknade štete koja se ogleda u razlici manje isplaćene plaće.

U postupku pred nižestepenim sudovima je utvrđeno relevantno činjenično stanje:

- da su tužitelji zaposlenici Porezne uprave F BiH i obavljaju poslove rukovodioca poreznih ureda i šefova odsjeka;
- da je Federalno ministarstvo finansija Zahtjevom od 21.03.2022. godine predložilo donošenje Odluke o poslovima kod kojih postoje posebni uslovi rada u Poreznoj upravi kojom bi se zaposlenicima u Sektora za informacionu tehnologiju i IT stručnjacima u skladu sa članom 12a. Zakona o poreznoj upravi odobrio dodatak na plaću u iznosu od 20% zbog uočenog alarmantnog odliva kadrova zbog niskih plata, te odgovornosti za obiman i složen informacioni sistem;

- da se Zaključkom Parlamenta F BiH od 28.04.2022. godine nalaže Vladi F BiH da utvrdi poslove u Poreznoj upravi F BiH kod kojih postoje posebni uvjeti rada i procenat posebnog dodatka za te poslove skladu sa članom 12a. Zakona o poreznoj upravi, kako bi se otklonila nepravda i diskriminacija prema rukovoditeljima u Poreznoj upravi u odnosu na druge rukovodeće službenike u institucijama i zavodima u F BiH. Istim zaključkom naloženo je Vladi F BiH da u skladu sa preporukama MMF u narednom periodu uskladi olatne razrede i koeficijente za Poreznu upravu kroz izmjene Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti u F BiH i u skorijem periodu u parlamentarnu proceduru uputi nacrt Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti u F BiH;
- da je Vlada F BiH, na prijedlog Federalnog ministarstva finansija, donijela Odluku o posebnim uslovima rada i dodatku na plaću zaposlenim u Poreznoj upravi F BiH broj: 1067/2022 od 14.07.2022. godine, kojom su određena radna mjesta sa posebnim uslovima rada uzrokovanih povećanom odgovornošću (digitalizacija) za upravljanje i sigurnost cjelokupnog informacionog sistema Porezne uprave F BiH, odnosno radna mjesta na kojima se obavljaju složeni informacijsko-aplikacijski poslovi u organizacionim jedinicama i to: a.) Sektor za informacionu tehnologiju: 1. Rukovodilac sektora-pomoćnik direktora, 2. Šef Odsjeka za projektovanje, razvoj i implementaciju IT sistema, Stručni savjetnik za projektovanje, razvoj i implementaciju informacionog sistema, Stručni savjetnik-projektant računarske mreže i mrežno-komunikacijskih servisa, Stručni savjetnik-senior programer, Viši stručni saradnik-razvojni programer, Viši stručni saradnik-razvoj i održavanje web stranica, Stručni saradnik-programer, 3. šef Odsjeka za održavanje sistema i podršku korisnicima IT sistema, Stručni savjetnik za održavanje i podršku informacionog sistema, Viši stručni saradnik za mrežnu i komunikacijsku podršku, Viši stručni saradnik-administrator mreže, Viši stručni saradnik-administrator baze podataka sa visinom dodatka na plaću 30% od osnovne plaće.

Prvostepeni sud je odbio tužbeni zahtjev nalazeći da tužena donošenjem navedene odluke nije diskriminirala tužitelje obzirom da postoji razumno opravdanje i legitiman cilj koji opravdava različito postupanje prema zaposlenim u IT sektoru i tužitelja. Prvostepeni sud smatra da su tužitelji tokom postupka sa stepenom vjerovatnoće dokazali da postoji različito postupanje, ali da nisu dokazali da je to različito postupanje utemeljeno na jednom od zabranjenih osnova, te da sa stepenom vjerovatnoće nije dokazano postojanje komparatora kao osobe ili grupe osoba koja se nalazi u istoj ili sličnoj situaciji, a da je tužena dokazala da tužitelji nisu u sličnoj ili usporedivoj situaciji sa svojim komparatorom, i da se razlika u postupanju ne zasniva na pravno zaštićenoj osnovi nego na drugim objektivnim razlozima. Zbog navedenog neosnovan je i zahtjev za naknadu štete, koja bi se odnosila na razliku plaće u utuženom periodu koju su tužitelji dobili i plaće koju bi dobili da im je bio određen dodatak na plaću od 30% u utuženim periodima.

Drugostepeni sud smatra da je tužena donošenjem Odluke od 14.07.2022. godine izvršila indirektnu diskriminaciju prema tužiteljima, jer za njih ovom odlukom nije utvrđen poseban dodatak na plaću, kao što je utvrđen skupini zaposlenika u IT sektoru Porezne uprave, da su tužitelji zaposlenici Porezne uprave Federacije BiH kao i zaposleni u IT sektoru Porezne uprave, kojima je određen poseban dodatak na plaću u visini od 30%, državni službenici sa visokom stručnom spremom te da je apsurdna faktička situacija da tužitelji, kao rukovodeći službenici, imaju manju plaću od državnih službenika kojima su pretpostavljeni i kojima rukovode. Drugostepeni sud zaključuje da razlog za donošenje označene odluke, naveden u prijedlogu Porezne uprave F BiH broj: 13/06/11-02-1-469/22 od 21.03.2022. godine (odliv kadrova iz IT sektora), ne predstavlja opravdan razlog za izuzetak od principa jednakog

postupanja, propisan odredbom člana 5. Zakona o zabrani diskriminacije i da tužena nije dokazala da donošenjem i provedbom navedene odluke nije došlo do diskriminacije, odnosno da u postupku sa stepenom sigurnosti nije dokazano da tužitelji nisu u sličnoj ili usporedivoj situaciji sa svojim komparatorom, ili da se razlika u postupanju ne zasniva na pravno zaštićenoj osnovi, već na nekim drugim objektivnim razlozima, i da nije dokazala sa dovoljnim stepenom sigurnosti da je različito postupanje bilo objektivno opravdana i proporcionalna mjera.

Drugostepeni sud smatra da je indirektna diskriminacija prema tužiteljima provedena tako što je tužena utvrdila poseban dodatak na plaću grupi zaposlenih u IT sektoru Porezne uprave, a ne i u odnosu na tužitelje, na šta je bila obavezana Zaključkom Parlamenta F BiH, zbog čega je osnovan i zahtjev tužitelja za naknadu materijalne štete, na koju imaju pravo primjenom odredbi člana 12. stav 1. tačka c) Zakona o zabrani diskriminacije i člana 154. i 155. Zakona o obligacionim odnosima, u visini dodatka na plaću od 30%, kako je utvrđeno finansijskim vještačenjem.

Ovakav pravni zaključak drugostepenog suda doveden je u pitanje navodima revizije.

Prema odredbi člana 2. stav 1. Zakona o zabrani diskriminacije¹ (dalje ZZD) diskriminacijom, u smislu ovoga zakona, smatrat će se svako različito postupanje uključujući svako isključivanje, ograničavanje ili davanje prednosti utemeljeno na stvarnim ili pretpostavljenim osnovama prema bilo kojoj osobi ili skupini osoba i onima koji su s njima u rodbinskoj ili drugoj vezi na osnovu njihove rase, boje kože, jezika, vjere, etničke pripadnosti, invaliditeta, starosne dobi, nacionalnog ili socijalnog porijekla, veze s nacionalnom manjinom, političkog ili drugog uvjerenja, imovnog stanja, članstva u sindikatu ili drugom udruženju, obrazovanja, društvenog položaja i spola, seksualne orijentacije, rodnog identiteta, spolnih karakteristika, kao i svaka druga okolnost koja ima za svrhu ili posljedicu da bilo kojoj osobi onemogući ili ugrožava priznavanje, uživanje ili ostvarivanje na ravnopravnoj osnovi, prava i sloboda u svim područjima života.

Odredbom člana 3. stav 1. i 2. ZZD definisani su oblici diskriminacije, tako što se pod neposrednom diskriminacijom podrazumijeva svako različito postupanje po osnovama određenim članom 2. ovog zakona, odnosno svako djelovanje ili propuštanje djelovanja kada je neko lice ili grupa lica dovedena ili je bila ili bi mogla biti dovedena u nepovoljniji položaj za razliku od nekog drugog lica ili grupe lica u sličnim situacijama, a pod posrednom diskriminacijom se podrazumijeva svaka situaciju u kojoj, naizgled neutralna odredba, kriterij ili praksa, ima ili bi imala učinak dovođenja nekog lica ili grupe lica u odnosu na osnove definirane u članu 2. stavu 1. ovog zakona u nepovoljan ili manje povoljan položaj u odnosu na druga lica.

Odredbom člana 15. stav 1. ZZD propisano je da u svim postupcima predviđenim ovim zakonom kada osoba ili grupa osoba, na osnovu njima raspoloživih dokaza, učine vjerovatnim da je došlo do diskriminacije, da teret dokazivanja da nije došlo do diskriminacije tada leži na suprotnoj strani.

Odredbom člana 5. ZZD propisani su izuzeci od zabrane narušavanja principa jednakog postupanja, prema kojem se zakonske mjere i radnje neće smatrati diskriminacijskim kada se svode na nepovoljno razlikovanje ili različito postupanje ako su zasnovani na objektivnoj i

¹ Službeni glasnik BiH broj 59/09 i 66/16

razumnoj opravdanosti. Ovakva pravila su u potpunosti usaglašena sa čl. 14. Evropske Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, koja je sastavni dio Ustava BiH.

U skladu sa navedenim odredbama, tužitelji sa stepenom pretežne vjerovatnoće dokazuju slijedeće činjenice: a) da postoji različito postupanje; b) da je to različito postupanje utemeljeno na jednom od zabranjenih osnova i c) postojanje komparatora ili hipotetičkog komparatora, kao osobu ili grupu osoba koja se nalazi u sličnoj situaciji kao i tužitelji, a tužena, kao navodni počinitelj diskriminacije, vjerovatnost diskriminacije može pobiti na dva načina: 1. da u postupku sa stepenom sigurnosti dokaže da tužitelji nisu u sličnoj ili usporedivoj situaciji sa svojim komparatorom, ili 2. da se razlika u postupanju ne zasniva na pravno zaštićenoj osnovi već na drugim objektivnim razlozima.

Tužitelji se u konkretnom slučaju nisu pozvali niti na jedan od navedenih osnova diskriminacije iz člana 2. stav 1. ZZD.

Odredbama člana 12a. Zakona o Poreznoj upravi F BiH („Službene novine F BiH“ broj: 33/02, 28/04, 57/09, 40/10, 29/11-odluka US, 27/12, 7/13, 71/14, 91/15 i 44/22) dato je ovlaštenje Vladi F BiH da na prijedlog Federalnog ministarstva finansija donese odluku kojom će utvrditi pravo uposlenika Porezne uprave koji rade na poslovima kod kojih postoje posebni uslovi rada, poseban dodatak u visini od 30% osnovne plaće.

Vlada Federacije BiH je na osnovu odredbe člana 12a. Zakona o Poreznoj upravi F BiH donijela Odluku kojom je zaposlenima koji obavljaju specifične složene informatičko-aplikacijske poslove, na kojima je došlo do povećane odgovornosti za upravljanje i sigurnost cjelokupnog informacionog sistema Porezne uprave F BiH, kao posljedice digitalizacije procesa utvrdila poseban dodatak na plaću u iznosu od 30%, koji tužitelji nemaju.

Neosnovano je pozivanje tužitelja na Zaključak Parlamenta F BiH od 28.04.2022. godine obzirom da je odredbom člana 12a. Zakona o Poreznoj upravi, Vlada F BiH bila ovlaštena podzakonskim aktima odrediti koja su radna mjesta u Poreznoj upravi kod kojih postoje posebni uslovi rada i utvrditi visinu dodatka na plaću koja pripada u vezi rada na tim mjestima. Činjenica da druga radna mjesta, odnosno radna mjesta tužitelja, nisu obuhvaćena tom odlukom ne može, samo zbog toga, značiti da su isti predmetom diskriminacije.

Suprotno shvatanju drugostepenog suda, sam različit tretman u pogledu prava na poseban dodatak na plaću nije dovoljan uslov za utvrđenje da su tužitelji u odnosu na uporednu grupu stavljeni u neravnopravan položaj obzirom da tužena ovakav nejednak tretman zasniva na legitimnom cilju. Naime, imajući u vidu poslove koje zaposlenici u IT sektoru obavljaju u sklopu svog radnog mjesta, što se ogleda u tome da se radi o poslovima koji zahtijevaju povećano opterećenje, angažman i odgovornost u radu, te posebnu stručnost i kompetencije, imajući u vidu da ti poslovi obuhvataju održavanje cjelokupnog hardversko softverskog poreznog sistema za područje cijele Federacije BiH, a minimalan zastoj potencijalno može uzrokovati nenadoknadivu štetu za budžete Federacije BiH, kantona, gradova, općina, pravnih i fizičkih lica to je po ocjeni ovog suda tuženi dokazao da za razliku u postupanju postoji razumno opravdanje.

Suprotno tvrdnjama tužitelja obaveza čuvanja porezne tajne (koju imaju svi zaposlenici Porezne uprave) nije bila jedini razlog ni opravdanje za donošenje navedene Odluke, nego povećani rizik i posebna odgovornost zaposlenika, a poslove iz navedene Odluke zaposlenici u

IT sektoru obavljaju pod povećanim rizicima, sa povećanom odgovornošću što predstavlja posebne uslove rada, pri čemu se svakako se radi i o deficitarnim kadrovima.

Na osnovu navedenog ovaj sud cijeni da je tužena dokazala da je za određivanje navedenog dodatka za zaposlenike IT sektora imala objektivno i razumno opravdanje i legitiman cilj, zbog čega u konkretnom slučaju nema diskriminacije. Ovakav pravni stav izražen je i odlukama Vrhovnog suda Federacije BiH broj 43 0 P 232307 25 Rev od 16.09.2025. godine i 43 0 P 232308 25 Rev od 07.10.2025. godine.

Neosnovano je pozivanje drugostepenog suda na odluku Vrhovnog suda F BiH u predmetu broj: 43 0 P 188930 22 Rev od 06.12.2022. godine, obzirom da se radi o drugačijem činjeničnom utvrđenju na temelju kojeg je sud zaključio da tužena nije sa stepenom sigurnosti dokazala da tužitelji nisu u uporedivoj situaciji sa svojim komparatorom, niti da se razlika ne zasniva na pravno zaštićenoj osnovi niti da je različito postupanje bilo objektivna i proporcionalna mjera, na osnovu čega je u toj odluci zaključeno da je tužena donošenjem spornog podzakonskog akta počinila direktnu diskriminaciju prema tužiteljima.

Kako je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje diskriminacije posljedično tome, sud je odbio i zahtjev da im tužena naknadi štetu, koja se odnosi na razliku plaće koju su tužitelji dobili i plaće koju bi dobili da im je bio određen dodatak na plaću od 30% u utuženom periodu, s obzirom da postupanjem tužene, odnosno njenim propuštanjem, nije došlo do diskriminacije tužitelja, koja je za posljedicu imala nastupanje štete u utuženom iznosu.

Slijedom izloženog, valjalo je primjenom člana 250. stav 1. ZPP, odlučiti kao u stavu 1. izreke ove presude.

Ostali revizijski prigovori nisu od odlučnog značaja za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari (član 231. u vezi sa članom 253. ZPP), pa ih sud kao takve nije posebno obrazlagao.

Primjenom člana 395., 397. stav 2., u vezi člana 386. stav 1. ZPP, obavezani su tužitelji da tuženoj solidarno naknade troškove sastava revizije u iznosu od 1.620,00 KM, jer je tužena uspjela sa podnesenom revizijom (stav 2. izreke).

Predsjednik vijeća
Goran Nezirović, s.r.